

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 27/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., K., vo veci namietaného porušenia jej práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na rovnosť pred zákonom a na rovnakú ochranu zákona bez diskriminácie a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. R 5/8-2003/F a jeho rozhodnutím zo 6. februára 2003, v konaní vedenom pod sp. zn. R 5/9-2003/F a jeho rozhodnutím z 12. marca 2003 a v konaní vedenom pod sp. zn. R 5/10-2003/F a jeho rozhodnutím z 19. septembra 2003, postupom Krajského úradu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2003/07922 a jeho rozhodnutím z 18. augusta 2003, postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Sp 5/2006 a jeho rozsudkom zo 16. mája 2008, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Sžo 113/2007 a jeho rozsudkom zo 16. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2009 doručená sťažnosť a 8. januára 2009 doplnenie sťažnosti M. K., K. (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namietala porušenia svojho práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na rovnosť pred zákonom a na rovnakú ochranu zákona bez diskriminácie a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného úradu Košice II (ďalej len „okresný úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. R 5/8-2003/F a jeho rozhodnutím zo 6. februára 2003, v konaní vedenom pod sp. zn. R 5/9-2003/F a jeho rozhodnutím z 12. marca 2003 a v konaní vedenom pod sp. zn. R 5/10-2003/F a jeho rozhodnutím z 19. septembra 2003, postupom Krajského úradu v Košiciach (ďalej len „krajský úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2003/07922 a jeho rozhodnutím z 18. augusta 2003, postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Sp 5/2006 a jeho rozsudkom zo 16. mája 2008, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Sžo 113/2007 a jeho rozsudkom zo 16. apríla 2008.

Sťažovateľka v doplnení svojej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 8. januára 2009 uviedla: *„podávam ústavnú sťažnosť a namietam porušenie mojich základných práv a slobôd...*

Namietam najmä porušenie môjho práva na pokojné užívanie svojho majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Súčasne namietam porušenie môjho práva na rovnosť pred zákonom a na rovnakú ochranu zákona bez diskriminácie.

Namietam porušenie môjho práva vlastníť majetok, ktoré je garantované najmä v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky. Súčasne poukazujem na skutočnosť, že som bola zbavená svojho majetku - celého pozemku bez adekvátnej a úplnej primeranej náhrady. Mám za to, že vzhľadom na nárast cien predmetných pozemkov v dôsledku skutočnosti, že pozemok v mojom vlastníctve bol pôvodne určený na individuálnu bytovú výstavbu, došlo uplatnením zákona č. 64/1997 Z. z. a uvedenými rozhodnutiami v tomto prípade k porušeniu mojich základných práv. Mám za to, že aplikáciou zákona č. 64/1997 Z. z., uvedenými rozhodnutiami a konaniami nebola zaistená rovnosť subjektov pred zákonom, na vlastníkov bolo uvalené neprimerané bremeno a užívatelia pozemkov v záhradkárskej osade boli

neprimerane zvýhodnení na úkor vlastníkov pozemku.

Napádam zákon o pôde a zákon č. 64/1997 Z. z. i absenciu splnenia podmienky verejného záujmu v konaní podľa zákona č. 64/1997 Z. z. Uplatňujem si náhradu trov konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí uvedenej

lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozhodnutím okresného úradu sp. zn. R 5/8-2003/F zo 6. februára 2003 bol schválený projekt pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkárskej osade „L. – P. I.“ (ďalej len „projekt“) - rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. februára 2003, rozhodnutím sp. zn. R 5/9-2003/F z 12. marca 2003 bolo nariadené vykonanie projektu - rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2003, a rozhodnutím sp. zn. R 5/10 -2003/F z 19. septembra 2003 bolo schválené vykonanie projektu - rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 11. decembra 2003 (ďalej len „rozhodnutia okresného úradu“).

Proti rozhodnutiu okresného úradu sp. zn. R 5/9-2003/F z 12. marca 2003 podala okrem iných aj sťažovateľka odvolanie. Všetky odvolania podané proti tomuto rozhodnutiu boli zamietnuté rozhodnutím krajského úradu sp. zn. 2003/07922 z 18. augusta 2003 (ďalej len „rozhodnutie krajského úradu“), ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. septembra 2003.

Rozhodnutie krajského úradu v spojení s rozhodnutím okresného úradu sp. zn. R 5/9-2003/F z 12. marca 2003 bolo na základe okrem iných aj sťažovateľkou podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu preskúmané krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Sp 5/2006. Krajský súd svojím rozsudkom sp. zn. 6 Sp 5/2006 zo 16. mája 2008 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) žalobu zamietol.

Najvyšší súd svojím rozsudkom sp. zn. 6 Sžo 113/2007 zo 16. apríla 2008 (ďalej len „rozsudok najvyššieho súdu“) na základe odvolania žalobcov (vrátane sťažovateľky) potvrdil rozsudok krajského súdu. Rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 7. augusta 2008.

Sťažovateľka namieta porušenie svojich označených práv rozhodnutiami okresného úradu, rozhodnutím krajského úradu, rozsudkom krajského súdu a rozsudkom najvyššieho súdu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka podala sťažnosť ústavnému súdu 7. januára 2009 v časti smerujúcej tak proti rozhodnutiam okresného úradu, rozhodnutiu krajského úradu, ako aj rozsudku krajského súdu a najvyššieho súdu zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a tým je daný dôvod na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu pre oneskorenosť.

Ústavný súd zároveň uvádza, že vo vzťahu k tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti rozhodnutiam okresnému úradu, rozhodnutiu krajského úradu a rozsudku krajského súdu, je daný aj dôvod na jej odmietnutie pre nedostatok právomoci ústavného súdu, pretože ich preskúmanie bolo na základe prípustného opravného prostriedku (odvolania), resp. na základe zákonnej možnosti preskúmania rozhodnutí správnych orgánov súdom v právomoci inštančne nadriadeného správneho orgánu, resp. príslušného všeobecného súdu.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky v časti smerujúcej proti rozhodnutiam okresného úradu, rozhodnutiu krajského úradu a rozsudku krajského súdu pre nedostatok svojej právomoci a v časti smerujúcej proti rozsudku najvyššieho súdu ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2009